

សៀវភៅដានីយ៍លែ - លេខមួយរយសសៃបបូរ៉ាបី

ការបកបង្ហាញតារាងពុយាករណ៍: និមិត្តរូបសហគមន៍
និងសុបិនរបស់មីឡឺវ

Jeff Pippenger
2024-03-20

ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដល់ការប្រកាន់តំណែងដោយនិមិត្តរូបនៃនូវអ្វីឡាយ
គឺជាអ្វីដែលនាំទៅដល់ការប្រកាន់សរសេរលើផ្ទាំងទាំងពីរបស់ហាហាគុក។

«គ្រប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងពាក្យទំនាយដល់ពួកគេហេតុអ្វីបានជាអនុវត្តចំពោះពេលវេលានៃការយោងមកដល់កិច្ចការ មានសេចក្តីបង្កើនដល់ការប្រកាន់សម្របសម្រួលជាពិសេសម្យ៉ាងស្រដៀងគ្នាភាពនៃការមិនប្រកាន់ប្រជា និងការរង់ចាំដោយអនុវត្តសាររបស់ពួកគេ ហើយលើកទឹកចិត្តពួកគេឲ្យរង់ចាំដោយអត់ធ្មត់ក្នុងសេចក្តីជំនឿថា អ្វីដែលកើតឡើងនេះនឹងដឹកនាំការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ និងការប្រកាន់ផ្ទៃក្នុងរបស់លោកសមគួរ»។

«ក្នុងចំណោមព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងនេះ មានទំនាយមួយនៃក្នុង ហាហាគុក 2:1–4 ថា: “ខ្ញុំនឹងឈរលើលើទីយ៉ាមរបស់ខ្ញុំ ហើយនឹងកាន់ខ្លួនលើលើបម ហើយនឹងរង់ចាំមើលថា ព្រះអង្គគន្លងមានព្រះបន្ទូលអ្វីមកកាន់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងឆ្ងល់យកបង្គោលដូចមុនចេញពីលើខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងស្រឡាត់បន្ទាប់ពីខ្ញុំ ហើយព្រះយេស៊ូវបានឆ្ងល់យកខ្ញុំថា ចូរសរសេរនិមិត្ត ហើយផ្ទៃក្នុងរបស់លោកសមគួរ ដើម្បីឲ្យអ្នកដល់អាសា អាចរកបាន។ ដូចនិមិត្តនោះ នៅសម្រាប់ពេលវេលាដែលបានកំណត់ទុកនៃឡើយ ប៉ុន្តែនៅចុងបញ្ចប់ វានឹងផ្តល់ប្រាប់ ហើយមិនកុហកឡើយ។ ទោះបីយើងយកដោយ ចូររង់ចាំវាចុះ ពីព្រោះវានឹងមកដល់ជាប្រាកដ វានឹងមិនយឺតឡើយ។ មើលចុះ ព្រលឹងរបស់អ្នកដល់មានចិត្តឆ្ងល់ដូចម្តង មិនទៀងក្នុងនៃក្នុងខ្លួនគាត់ឡើយ ប៉ុន្តែមិនស្មើស្មើចិត្តនឹងរង់ចាំដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន។”»

នៅដើមកំឡុងពីឆ្នាំ 1842

សេចក្តីណែនាំដល់ប្រទានក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនេះឱ្យ «សរសេរនិមិត្ត ហើយផ្ទៃក្នុងរបស់លោកសមគួរ»

ដើម្បីឱ្យអ្នកដល់អាសាអាចរកបាន» បានជំរុញឱ្យ Charles Fitch

រៀបចំផ្ទាំងទំនាយមួយ ដើម្បីបង្ហាញនិមិត្តរូបទាំងឡាយក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លែ និងវិវរណៈ។ ការបោះពុម្ពផ្សាយផ្ទាំងនេះ

ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាការសម្រេចនៃបញ្ហាដល់ប្រទានតាមរយៈហាហាគុក។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលនោះគ្មាននរណាម្នាក់បានកត់សម្គាល់ថា ការពន្យារពេលមួយដល់មើលទៅដូចជាមាននៅក្នុងការសម្រេចនៃនិមិត្ត—គឺជារយៈពេលយឺតយ៉ាវ—ក៏ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងទំនាយដូចគ្នានោះដែរ។

បន្ទាប់ពីការខកចិត្ត បទគម្ពីរនេះបានបង្ហាញថាមានន័យសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងថា:

«ដូចនិមិត្តនោះនៅសម្រាប់ពេលវេលាដែលបានកំណត់ទុក

ប៉ុន្តែនៅចុងបញ្ចប់វានឹងនិយាយ ហើយមិនកុហកទេ ទោះបីវាពន្យារពេលក៏ដោយ

ចូរដំបៅវា ពីព្រោះវានឹងមកជាក់ជាពុំខាន វាមិនពន្យារពេលឡើយ....
មនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន»។ The Great Controversy,
391, 392.

តារាងទាំងពីរបស់ហាហាគុក គឺជាសាក្សីពីការមិនយល់ព្រមគ្នា។ តាមព្រះគម្ពីរ
សាក្សីពីការគួរមាននាមក្នុងគុណ ដើម្បីបញ្ជាក់សេចក្តីពិត។

ប៉ុន្តែបើគាត់មិនព្រមស្តាប់អ្នកទេ នោះចូរនាំមនុស្សមុនាក់
ឬពីរនាក់ទៀតទៅជាមួយអ្នក ដើម្បីបំភ្លឺគំនិតពាក់ព័ន្ធទាំងអស់មានតាំងមាំឡើង
ដោយមាត់សាក្សីពីរនាក់ ឬបីនាក់។ ម៉ាថាយ 8:16។

នៅពេលតារាងទាំងពីរបស់ហាហាគុក (តារាងអ្នកស្រាវជ្រាវឆ្នាំ 1843 និង 1850)
គួរមានដាក់សរុបគុណ រាបបញ្ជាក់សេចក្តីពិតទាំងឡាយដដែលជា «តុប្បងមានតម្លៃ»
នៃស៊ីប៊ីនរបស់មីលលើវា កំហុសនៃឆ្នាំ 1843 ដែលគួរមានតំណាងនៃលើតារាងទីមួយ
នៃពេលដាក់សរុបជាមួយតារាងទីពីរ បង្កកើតឡើងនូវ «ពេលពន្យារ» នៃនីមិត្ត
មីលលើ (យោងតាមនីមិត្តគួរបានប្រែវត្ថុសាស្ត្រនោះ) បានសួរថា តើគាត់គួរនិយាយអំពី
នូវអំឡុងពេលនៃការជជែកជញ្ជោលក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់គាត់។

ខ្ញុំនឹងឈរនៅលើទីយ៉ាមរបស់ខ្ញុំ ហើយឈរនៅលើប៉ម ហើយនឹងរង់ចាំមើលថា
ទ្រង់នឹងមានបន្ទូលអំពីកាកាន់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងឆ្ងល់ដូចមុតចេ
នៃពេលដែលខ្ញុំគួរមានស្ថិតិបន្តទៅស។ ហាហាគុក ២:១។

ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាត់បង្រៀនមីលលើសរសេរនីមិត្ត ហើយនៅក្នុងស៊ីប៊ីនរបស់គាត់
គាត់បានដាក់ប្រអប់ដៃផ្ទុកនីមិត្តនោះលើតុមួយនៅកណ្តាលបន្ទប់របស់គាត់។

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានឆ្ងល់ដោយមកខ្ញុំ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ចូរសរសេរនីមិត្ត
ហើយផ្ទុកវាឲ្យបានល្អលើបន្ទះទាំងឡាយ ដើម្បីឲ្យអ្នកដទៃអាចអានវាបាន។
ហាហាគុក 2:2។

ដូច្នេះ តារាងទាំងនោះបានកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិការណ៍អំពីរយៈពេលពន្យារពេល
និងការខកចិត្តលើកដំបូង។

ដុបិតនីមិត្តនោះនៅសម្រាប់ពេលកំណត់មួយទៀត ប៉ុន្តែនៅចុងបញ្ចប់
វានឹងថយចុះប្រាប់ ហើយមិនកុហកឡើយ។ ទោះបីយើងយំក៏ដោយ ចូរដំបៅវា
ព្រោះវានឹងមកជាក់ជាមិនខាន វានឹងមិនយឺតយ៉ាវឡើយ។ ហាហាគុក 2:3។

បន្ទាប់មក ក្រុមមនុស្សទាំងពីរដែលគួរមានសម្បជញ្ជីនឲ្យយើង
ដោយផ្អែកលើការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង គួរមានតំណាងឡើង។

មីល ចិត្តរបស់អ្នកដទៃគួរមានលើកឡើងដោយអំណួត
នោះមិនគួរដាក់នៅក្នុងខ្លួនគាត់ទេ ប៉ុន្តែ
មនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារជំនឿរបស់ខ្លួន។ ហាហាគុក ២:៤។

អ្នកច្បាប់បង្កើតពីរបុរាណនឹងគួរមានបង្ហាញឲ្យយើងដោយដំណើរការនៃការលុបបំបាត់
ដែលមាននៅក្នុងដានីយ៍លែងពួកដប់ពីរ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា «ដានីយ៍លែង ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកចុះ
ដុបិតពាក្យទាំងនេះគួរមានបិទទុក ហើយបោះត្រង់ទុក រហូតដល់គ្រាចុងបញ្ចប់។

មនុស្សជាច្រើននឹងគួរឲ្យមានបន្ទុក ហើយផ្ទុកឲ្យយូរ ហើយគួរឲ្យមានលុបបង់;
ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់; ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់
គ្មាននរណាម្នាក់នឹងយល់ទេ; ប៉ុន្តែអ្នកប្រាជ្ញនឹងយល់។ ដានីយ៍លែ 12:9, 10

«អ្នកប្រាជ្ញ» ក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លែ គឺជាស្ក្រីព្រហ្មចារីប្រាជ្ញាក្នុង ម៉ាថាយ ជំពូក ២៥
ដែលគួរឲ្យមានរាប់ជាស្ក្រីព្រហ្មចារីដោយសារសេចក្តីជំនឿ ហើយមនុស្សអាក្រក់
គឺជាស្ក្រីព្រហ្មចារីល្មម ដែលគួរឲ្យមានលើកតម្កល់ក្នុងអំនួត។
នេះចុងបញ្ចប់នៃប្រតិបត្តិការរបស់មីលឈ៍
ត្រូវបានពន្យល់ដោយប្រយោជន៍នៅក្នុងប្រសូត្រអំពីស្ក្រីព្រហ្មចារីទាំងដប់ ដែលជាសារនោះ។

«ព្រះជាម្ចាស់គួរឲ្យមានបន្ទុកកិត្តិយស
នៃពេលវេលាដែលមិនទទួលយកសារដែលទ្រង់ផ្សព្វផ្សាយដោយកាន់យក។ ដូច្នេះ
យើងបដិសេធប្រយោជន៍ ដែលទ្រង់បំណងចាក់បំពេញនៅក្នុងព្រលឹងរបស់យើង
ដើម្បីឲ្យមានចក្ខុវិស័យទៅកាន់អ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីងងឹត។
នេះពេលវេលាដែលទ្រង់ហៅនឹងមកថា "មិលឈ៍ កូនកំលោះមកហើយ;
ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ" អស់អ្នកដែលមិនបានទទួលប្រយោជន៍បរិសុទ្ធ
ដែលមិនបានចែករំលែកគ្នាជាមួយព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន នឹងយឺត
ដូចជាព្រហ្មចារីល្មមថា
ពួកគេមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ដូចជាស្ក្រីព្រហ្មចារីដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់របស់ខ្លួនឡើយ។
នៅក្នុងខ្លួនពួកគេទាំង ពួកគេមានអំណាចដើម្បីទទួលបានប្រយោជន៍នោះទេ
ហើយជីវិតរបស់ពួកគេគឺគួរឲ្យកោតសរសើរ។» Review and Herald, July 20, 1897.

នេះគ្រាន់តែជាករណី គួរឲ្យអលង្ការរបស់ Miller
នឹងភ្លឺចាំងកាន់តែខ្លាំងឡើងដប់ដង
ហើយទាំងលេខដប់ក៏ជានិមិត្តសញ្ញានៃការសាកល្បង ដូចជាពន្លឺដូចនោះដែរ។
នេះគ្រាន់តែជាករណី ដែលគួរឲ្យមានតំណាងនៅក្នុងចុងបញ្ចប់នៃប្រតិបត្តិការរបស់ Miller
ពន្លឺនៃសេចក្តីពិតដែលគួរឲ្យមានតំណាងនៃលទ្ធិសាសនារបស់ Habakkuk
បង្កើតការសាកល្បងមួយ ដែលនៅក្នុងរឿងប្រែប្រួលដូចអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់
គឺជាសារសាកល្បងនៃសម្រុកកណ្តាលអធុរក្ស។ ដំណើរការនៃការសាកល្បងនោះ
គឺជាការផ្ទុកដោយទៀតនៃដំណើរការសាកល្បងក្នុងប្រតិបត្តិការ Millerite
ពីព្រោះរឿងប្រែប្រួលដូចអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់
គួរឲ្យមានផ្ទុកដោយទៀតយ៉ាងពិតប្រាកដតាមអក្សរនៃគ្រាន់តែជាករណី។

«ខ្ញុំគួរឲ្យមានគយល់ដោយជញ្ជីងប្រាប់ទៅកាន់ប្រសូត្រអំពីព្រហ្មចារីដប់នាក់
ដែលក្នុងនោះបុរសមានប្រាជ្ញា ហើយបុរសល្មម។
ប្រសូត្រនេះមានសម្រាប់ហើយ និងនឹងសម្រាប់តាមអក្សរទាំងស្រុង
ពីព្រោះវាមានការអនុវត្តជាពិសេសចំពោះសម័យនេះ ហើយដូចជាសាររបស់ទេវតាទីបី
វាមានសម្រាប់ហើយ និងនឹងបន្តជាសេចក្តីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃកាលវេលា។» Review and Herald, August 19, 1890.

បទពិសោធន៍នៃពេលវេលាដែលគួរឲ្យរង់ចាំនោះ
នឹងគួរឲ្យមានផ្ទុកឡើងម្តងទៀតយ៉ាងគ្រឹមគួរឲ្យដូចអក្សរនៃចុងបញ្ចប់នៃប្រតិបត្តិការរបស់
Miller ហើយគួរឲ្យអលង្ការរបស់គាត់នឹងភ្លឺចាំងខ្លាំងជាងព្រះអាទិត្យដប់ដងនៃ
ពេលវេលា ដោយហេតុនេះបញ្ជាក់ថា គួរឲ្យអលង្ការទាំងនោះតំណាងឲ្យការសាកល្បង
ចុងក្រោយនៃក្រុមប្រសូត្រនៅក្នុងប្រសូត្រដប់នាក់។ ចំនួនដប់ជានិមិត្តសញ្ញានៃការសាកល្បង

ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃបង្កង់ ដានីយ៉ែល និងបុរសដ៏មានតម្លៃបើនាក់នោះ មានរូបរាងស្រស់ល្អ និងសម្បុរសាច់ជាងអស់អ្នកដទៃកំពុងបរិភោគអាហាររបស់ហាប៊ីឡូន។ មនុស្សអ្នកអាងនៅក្នុង Habakkuk ដល់រស់ដោយការសន្មតដោយខ្លួនឯង មិនមែនដោយសេចក្តីជំនឿទេ មានអភិវឌ្ឍន៍ចរិតរបស់ហាប៊ីឡូន។ នៅក្នុងបុរេគតិ Millerite ពួកគេបានកុលាយជាកូនស៊ីរបស់ហាប៊ីឡូន ហើយនៅក្នុង Habakkuk សុចាប់នាំបក្សរបស់ហើយដើម្បីបំបាត់អត្តសញ្ញាណចរិតរបស់ពួកគេ។

មើល ចិត្តរបស់គាត់ដល់ការបាត់បង់ក្នុងឡើង
នោះមិនទៀងក្នុងនាមនៅក្នុងគាត់ទេ
ប៉ុន្តែមនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន។ មនុស្សហើយ
ពីព្រោះគាត់ប្រព្រឹត្តកំលាំងដោយសារសុភមង្គល គាត់ជាមនុស្សអំណត់
មិននៅស្ងៀមក្នុងផ្ទះឡើយ
ជាអ្នកដល់ពង្សវិកលសេចក្តីបុរាណរបស់ខ្លួនដូចស្រទាប់ឃ្លាំងមនុស្សសុលាប
ហើយដូចសេចក្តីសុលាបផង មិនចេះពេញចិត្តទេ
ប៉ុន្តែប្រែមូលគ្រប់ជាតិសាសន៍មកឯខ្លួន ហើយប្រែមូលគ្រប់បុរាណមកឯខ្លួន។
តើអ្នកទាំងនេះទាំងអស់គ្នា មិនលឺក្តីពាក្យប្រៀបប្រដូចប្រឆាំងនឹងគាត់
និងសុភាសិតចម្លងអកប្បឆាំងនឹងគាត់ ហើយនិយាយថា
រទេនាដល់អ្នកដល់បន្តថ្ងៃម្សិលមិញមិនមែនជាអ្នករបស់ខ្លួន! ដល់ពេលណាទៀត?
ហើយដល់អ្នកដល់ផ្ទុកខ្លួនដោយដីឥដ្ឋបុរាណ! តើពួកអ្នកដល់នឹងខាំអ្នក
នឹងមិនក្រវ៉ាក់ឡើងកុលាមៗទេ? ហើយពួកអ្នកដល់នឹងរំខានអ្នក
នឹងមិនក្រញាក់ឡើងទេ? ហើយអ្នកនឹងកុលាយជាអ្នកស្រមៃសម្រាប់ពួកគេ។
ពីព្រោះអ្នកបានបុលន័ជាតិសាសន៍ជាច្រើន
សំណល់ទាំងអស់នៃប្រជាជននឹងបុលន័អ្នកវិញ ដោយព្រោះឈាមមនុស្ស
និងដោយព្រោះអំពើហិង្សានៅលើស្រុក ទីក្រុង
និងលើអស់អ្នកដល់នៅក្នុងនោះ។ ហាហគុក 2:4-8។

ដំណើរការនៃការសាកល្បងដល់មានមកលើព្រហ្មចារីទាំងឡាយក្នុង ម៉ាថាយ ២៥
បង្កកើតឱ្យមានពួកអ្នកច្បាប់បង្កគំរាមកំហែង
ដល់មានអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងនាមនៃស្រុកចោងដើម (សម្មតិចេហ្នា) ដល់ក៏ជាអំណាចដល់
«បានបំផុសប្រឆាំងជាតិជាច្រើន» ផងដែរ។

ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ មើល មានជនមួយកំពុងមកពីស្រុកខាងជើង
ហើយសាសន៍ដ៏មួយនឹងត្រូវលើកឡើងពីចុងផ្ទៃដីទាំងឡាយ។ ពួកគេនឹងកាន់ផ្ទុក
និងលំពង់ ពួកគេសោហៅ ហើយគ្មានមន្ត្រី រំលងរបស់ពួកគេរហូតដល់ដូចសមុទ្រ
ហើយពួកគេដើរសេរី គ្មានរៀបរៀងដូចមនុស្សសម្រាប់សង្គ្រាម ទាំងនឹងអ្នក
ឱក្ខនស៊ីនស្រីយ៉ូន។ យើងបានឮដំណឹងអំពីហើយ ដល់របស់យើងក៏ទន់ខ្សោយ
សេចក្តីរទេនាបានចាប់យើង ហើយការឈឺចាប់ ដូចជាស្រុកដែលកំពុងឈឺសម្រាលក្នុង
កុំចេញទៅវាលស្រែ ឬដើរតាមផ្លូវឡើយ ដុំបិតមានដាររបស់ខ្មាំងសត្រូវ
និងសេចក្តីភ័យខ្លាចនៃគ្រប់ជុំវិញ។ ឱក្ខនស៊ីនប្រែជាសត្រូវរបស់យើងអើយ
ចូរក្រវ៉ាក់ខ្លួនដោយសំពត់កាន់ទុក្ខ ហើយក្រឡកខ្លួនក្នុងផ្ទះ
ចូរផ្ទេរការកាន់ទុក្ខ ដូចជាសម្រាប់កូនបុរសតម្លៃ គឺការយំសោកដ៏ជួរចត់បំផុត
ដុំបិតអ្នកបំផុសប្រឆាំងនឹងមកលើយើងកុលាមៗ។ យេរេមា 6:22-26។

ក្រុមមនុស្សពីរបួសរបស់ហាហគុក គឺអ្នកដល់បានរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿ
និងអ្នកដល់បានបរិភោគ និងផឹកគោលនុវត្តទាំងឡាយរបស់ហាប៊ីឡូន។

អស់អ្នកដដែលនៅក្នុងចុងចែងក្រោយនៃស៊ីប៊ីនរបស់មីលលរៃ
ដដែលគួរឲ្យមានគំណាងថាជាព្រហ្មចារី ទាំងអស់នោះ
មិនថាបង្កកើតលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដូចនេះហើយទទួលបានត្រូវរបស់ព្រះ
ប្រូបង្កកើតលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់អំណាចសម្បត្តិចេញបាប
ហើយទទួលបានសញ្ញាប្រសើរសក្រសាហាវនោះទេ។

«ពេលវេលាមានមកដល់ហើយ
សម្រាប់ឲ្យពន្លឺពិតប្រាកដភ័យចង់ចាំងនូវកំណែប្រែភាពដ៏គួរឲ្យរំភើប
សាររបស់ទេវតាទីបីគួរឲ្យមានផលចេញទៅកាន់លោកិយ
ដើម្បីបញ្ជាក់មានមនុស្សទាំងឡាយកុំឲ្យទទួលបានសញ្ញាសម្គាល់របស់សក្រសាហាវ ឬរបស់វា
នូវលើកផ្ទាល់ ឬនូវលើកបែបស្រដៀងគ្នា។ ការទទួលបានសញ្ញាសម្គាល់នេះ មានន័យថា
មកដល់ការសម្រេចចិត្តដូចដដែលសក្រសាហាវបានផ្ទុយ ហើយគាំទ្រគំនិតដូចគ្នា
ក្នុងការប្រឆាំងដោយផ្ទាល់នឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
អំពីអ្នកដដែលទទួលបានសញ្ញាសម្គាល់នេះ ព្រះមានបន្ទូលថា
“អ្នកនោះនឹងផឹកស្ករនៃព្រះពិរោធរបស់ព្រះ
ដដែលបានចាក់ដោយឥតលាយចូលទៅក្នុងពងនៃស្រែចេកដ៏ក្រអូចរបស់ទ្រង់
ហើយអ្នកនោះនឹងគួរឲ្យទទួលបានដោយភ័យចង់ និងស្មោះត្រង់
នូវចំពោះមុខទេវតាបិតាបិតាទាំងឡាយ និងនូវចំពោះមុខកូនចៀម។” Review and
Herald, July 13, 1897.»

ព្រហ្មចារីនីទាំងឡាយដដែលផឹកស្ករនៃហែប៊ីឡូន
នឹងនូវទីបំផុតផឹកស្ករនៃព្រះពិរោធរបស់ព្រះ។ នៅក្នុងគម្ពីរអសោយា
ពួកអ្នកស្រវឹងរបស់អប្សរាអ៊ីមបង្កហេតុភាពស្រវឹងដ៏គួរឲ្យខ្លាច
ដោយបម្រើនៃអ្វីៗឲ្យក្រឡាប់ច្រឡំ ហើយសកម្មភាពនោះគួរឲ្យមានចាត់ទុកថាជា
«ដឹកនាំរបស់ជាងស្ករ»។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណ «ការដដែលប្រចាំ» ថាជានិមិត្តរូបនៃព្រះគ្រីស្ទ
នោះមានបង្កើនសេចក្តីពិតអំពី «ការដដែលប្រចាំ» ឲ្យផ្ទុយគ្នាទាំងស្រុង ពីព្រោះ
«ការដដែលប្រចាំ» គឺជានិមិត្តរូបសាតាំង។ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ Miller ថា
«ការដដែលប្រចាំ» ជាសាសនាព្រហ្មចារី គួរឲ្យមានគំណាងយ៉ាងផ្ទាល់លើការងាររបស់ហាហាគុក។
ការរកឃើញរបស់ Miller អំពីគម្ពីរនៃក្នុង ថ្ងៃសៅរ៍និច
ដដែលអនុញ្ញាតឲ្យគាត់យល់ថា អ្វីដែលគួរឲ្យមាន «ដកចេញ» នោះគឺសាសនាព្រហ្មចារី
ដើម្បីឲ្យ «មនុស្សសន្តិវិហារ» ដដែលអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ
គួរឲ្យមានបើកសម្រស់នេះជាសេចក្តីពិតសំខាន់បំផុតដដែលស្ថិតនៅក្នុង ថ្ងៃសៅរ៍និច
ទី២ ជំពូក ២។

«ខ្ញុំបានអានបន្តទៅ ហើយមិនអាចរកឃើញករណីផ្សេងណាមួយដដែល [the daily]
គួរឲ្យមានរកឃើញឡើយ លើកលែងតែនៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លើប៉ុណ្ណោះ។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំ [ដោយជំនួយពី concordance មួយ]
បានយកពាក្យទាំងនោះដដែលឈរជាប់ទាក់ទងនឹងវា គឺ ‘ដកចេញ’ គាត់នឹងដក the daily
ចេញ; ‘ចាប់តាំងពីពេលដែល the daily គួរឲ្យមានដកចេញ’ ជាដើម។
ខ្ញុំបានអានបន្តទៅ ហើយគិតថា
ខ្ញុំប្រហែលជាមិនអាចរកឃើញពន្លឺណាមួយលើបទគម្ពីរនោះទេ; ទីបំផុត
ខ្ញុំបានមកដល់ 2 Thessalonians 2:7, 8។ ‘ដុបិត
អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិតកំពុងតែដណ្តើរការរួចហើយ; តែអ្នកដដែលឥឡូវនេះរារាំង

នឹងនាំតែរវាង ដរាបដល់គាត់គួរមានដកចេញពីផ្ទះ ហើយពេលនោះ អ្នកអាក្រក់នោះនឹងគួរមានសម្បជ័យបង្កហេតុ, ជាដើម។ ហើយនូវពេលដែលខ្ញុំបានមកដល់បទគម្ពីរនោះ អូ សចក្តីពិតបានលេចមកយ៉ាងច្បាស់ និងរុងរឿងបំណុល! នោះហើយ! នោះគឺជា the daily! ឥឡូវនេះ គេប៉ុលមានន័យដូចម្តេចដោយពាក្យថា 'អ្នកដដែលឥឡូវនេះរវាង,' ឬប្រាប់យ៉ាង? ដោយ 'មនុស្សសន្តិវិធី' និង 'អ្នកអាក្រក់' គឺមានន័យថា សាសនាប៉ាប។ ដូច្នេះ គេអ្វីទៅដែលរវាងសាសនាប៉ាបមិនឲ្យគួរមានសម្បជ័យបង្កហេតុ? ហេតុអ្វី វាគឺជាសាសនាពុទ្ធវេនិយម; ដូច្នេះ 'the daily' គួរតែមានន័យថា សាសនាពុទ្ធវេនិយម»។—William Miller, Second Advent Manual, ទំព័រ 66។ Advent Review and Sabbath Herald, January 6, 1853.

អត្ថបទនៃពាក្យ «ប្រចាំថ្ងៃ» ក្នុងកំណត់សម្គាល់សាឡាតិច ដែលមិនគួរមានរកឃើញ គឺជាសចក្តីពិតសំខាន់ដើមនៃបទគម្ពីរនោះ។ នៅពេលប៉ុលកំណត់អត្ថសញ្ញាណអស់អ្នកដដែលមិនសូវឡាញ់សចក្តីពិត ហើយដូច្នេះនឹងទទួលការរងរងខ្លាំង នោះពិតប្រាកដណាស់ គាត់កំពុងកំណត់អត្ថសញ្ញាណការស្តាប់សចក្តីពិតក្នុងន័យទូទៅ ប៉ុន្តែសចក្តីពិតដែលគួរមានយោងដោយផ្ទាល់នៃក្នុងបទគម្ពីរនោះ គឺសចក្តីពិតថា «ប្រចាំថ្ងៃ» តំណាងឲ្យមហាពុទ្ធវេនិយម។

ពន្លឺនៃប្រកាយគឺភ្នែក ដូច្នេះ បើភ្នែករបស់អ្នកស្រមៃក្នុង រូបកាយទាំងមូលរបស់អ្នកនឹងពេញដោយពន្លឺ។ ប៉ុន្តែ បើភ្នែករបស់អ្នកអាក្រក់ រូបកាយទាំងមូលរបស់អ្នកនឹងពេញដោយសចក្តីដ៏ងងឹត។ ដូច្នេះ បើពន្លឺដែលនាំក្នុងអ្នកជាសចក្តីដ៏ងងឹត នោះសចក្តីដ៏ងងឹតនោះផ្ទុះបំណុល! គ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចបម្រើម្ចាស់ពីរឋានទេ ដូចគ្នាគាត់នឹងស្តាប់ម្ចាស់ម្នាក់ ហើយសួរឡាញ់ម្ចាស់ម្នាក់ទៀត ឬក៏គាត់នឹងកាន់ខ្ជាប់នឹងម្ចាស់ម្នាក់ ហើយមើលងាយម្ចាស់ម្នាក់ទៀត។ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចបម្រើព្រះ និងទ្រព្យសម្បត្តិបានឡើយ។ ម៉ាថាយ 6:22-24។

មានតែសចក្តីសួរឡាញ់ចំពោះសចក្តីពិត ឬក៏សចក្តីស្តាប់ខ្ញុំពីមុនចំពោះសចក្តីពិតប៉ុណ្ណោះ។ គ្មានទីកន្លែងកណ្តាលឡើយ។ ការលុបបំបាត់ខ្លាំងដែលមកលើព្រហ្មចារិយៗនៃ ម៉ាថាយ ២៥ មានមូលដ្ឋានលើការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះពន្លឺនៃគ្រូរឿងអលង្ការរបស់ Miller ដែលតំណាងឲ្យការសាកល្បងចុងក្រោយ។ ការសាកល្បងចុងក្រោយរបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ គឺជាការសាកល្បងទីបំបាត់របស់ពួកគេ ហើយគ្រូរឿងអលង្ការរបស់ Miller គូលីចដែលចាស់ខ្លាំងជាងដប់ដងនៃថ្ងៃចុងក្រោយ។ និមិត្តសញ្ញានៃការបដិសេធគ្រូរឿងអលង្ការរបស់ Miller គឺ "the daily" ដែលអ្នកស្រាវជ្រាវអែប្រាអ៊ីមបានបកស្រាយបញ្ជាក់សន្តិសុខនៃទីបំបាត់នៃទីសម។ "The daily" គឺជានិមិត្តសញ្ញាសាតាំងនៃព្រះវិញ្ញាណវិញ្ញាណ។ ពួកអ្នកស្រាវជ្រាវបាននាំចូលគ្រូរឿងអលង្ការក្នុងកុលាយមួយ ដែលពួកគេបានយកមកពីប្រភពស្តេចដ៏ល្អបំផុតនៃ "the daily" ថាជានិមិត្តសញ្ញានៃព្រះគ្រីស្ទ។

ការយល់ដឹងរបស់ Miller អំពីគំរូរឿងអលង្ការរបស់គាត់
ត្រូវបានកំណត់ដោយបុរេវត្តិសាស្ត្រនៃកូននោះគាត់ត្រូវបានលើកឡើងមក។
ដោយជឿជាក់ថា ការយាងមកលើកទីពីរ គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ទំនាយបន្ទាប់
ការប្តូរស្ថាប័នរបស់អំណាចសម្រេចហ៊ាបនោះឆ្នាំ 1798
អាចកំណត់បានត្រឹមត្រូវនៃដីទីបួន និងចុងក្រោយនៃដៃនិយ័ត ជំពូក 2 ប៉ុណ្ណោះ។
Miller ក៏ត្រូវបានកំណត់ក្នុងការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពី «ការប្រចាំថ្ងៃ» ផងដែរ
ពីព្រោះសក្ខីកម្មរបស់គាត់គឺថា តាមរយៈវិវរណៈ
គាត់ត្រូវបានដឹកនាំទៅកាន់វិធីសាស្ត្រសិក្សាជាក់លាក់មួយ
ដដែលកូននោះគាត់បានបញ្ជាក់ថា គាត់បានប្រើព្រះគម្ពីររបស់គាត់, Cruden's
Concordance ហើយបានអានកាសែតខ្លះៗ។
ការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់ក្នុងការសិក្សាតាមរបៀបនោះ
គ្មានតម្លៃកើតឡើងនៃកូនកំណត់របស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ។

«កូនអង្គុយពេលដប់ពីរឆ្នាំដដែលខ្ញុំជាអ្នកជឿថាមានព្រះគ្រីស្ទសម្រេចការប្រឹកសម្រេច
ដៃ ខ្ញុំបានអានបុរេវត្តិសាស្ត្រទាំងអស់ដដែលខ្ញុំអាចរកបាន;
ប៉ុន្តែតែឡើយនេះខ្ញុំសូមឡាញព្រះគម្ពីរ ព្រោះវាបង្កើនអំពីព្រះយេស៊ូវ! ទោះជាយ៉ាងណា
នោះតែមានផ្ទុកមួយចំនួននៃព្រះគម្ពីរដែលដឹងតិចតួចបំផុត។ នៅឆ្នាំ 1818 ឬ 19
ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងសន្ទនាជាមួយមិត្តភក្តិម្នាក់ ដដែលខ្ញុំបានទៅសួរសុខទុក្ខ
ហើយគាត់ក៏ផ្តល់ស្នាមញញឹម និងប្រាប់
ខ្ញុំនិយាយនូវពេលវេលាដែលខ្ញុំជាអ្នកជឿបែបនោះដែរ
គាត់បានសួរខ្ញុំដោយរបៀបដែលមានន័យដូច្នេះមួយថា៖
'តើអ្នកគិតយ៉ាងណាអំពីបទគម្ពីរនេះ ហើយអំពីបទគម្ពីរនោះ?' ដោយយោងទៅ
កាន់បទគម្ពីរចាស់ៗដែលខ្ញុំផ្តល់ជំនាញនៃពេលវេលាដែលខ្ញុំជាអ្នកជឿបែប deist។
ខ្ញុំយល់ថាគាត់ចង់មានន័យអ្វី
ហើយបានឆ្លើយថា—បុរសនិយមន័យអ្នកឱ្យខ្ញុំមានពេល
ខ្ញុំនឹងប្តាប់អ្នកថាមានន័យអ្វី។ 'តើអ្នកចង់បានពេលវេលាប៉ុន្មាន?' ខ្ញុំមិនដឹងទេ
ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្តាប់អ្នក ខ្ញុំបានឆ្លើយ ព្រោះខ្ញុំមិនអាចជឿថា
ព្រះបានប្រទានការប្រឹកសម្រេចដដែលដដែលមិនអាចយល់បាននោះឡើយ។ ពេលនោះ
ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ ដោយជឿថា
ខ្ញុំអាចសង្វែងរកយើងឡើងវិញនូវអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាម្ចាស់បំណងមានន័យ។
ប៉ុន្តែភ្នែកមើលបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានបង្កើតសម្រេចក្នុងសម្រេចនេះ គំនិតមួយបានកើតឡើង
ក្នុងកូនខ្ញុំ—'បើសិនជាអ្នកជួបអត្ថបទមួយដែលអ្នកមិនអាចយល់បាន
តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី?' ពេលនោះវិធីសាស្ត្រមួយក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរបានមកដល់
គំនិតរបស់ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងយកពាក្យនៃកូនអត្ថបទទាំងនោះ
ហើយតាមដានវាទូទាំងព្រះគម្ពីរ ហើយសង្វែងរកអត្ថបទន័យរបស់វាតាមរបៀបនេះ។
ខ្ញុំមាន Cruden's Concordance ដដែលខ្ញុំគិតថាជាសៀវភៅ concordance
ល្អបំផុតនៅក្នុងលោក; ដូច្នេះ ខ្ញុំបានយកវា និងព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ
ហើយអង្កេតយល់ក្នុងសម្រេចរបស់ខ្ញុំ ហើយមិនបានអ្វីផ្សេងទៀតឡើយ
លើកលែងតែកាសែតបន្តិចបន្តួច ពីព្រោះខ្ញុំបានបុគ្គលិកដេញដោលខាតថា
ត្រូវតែដឹងថា ព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំមានន័យអ្វី។ Apollos Hale, The Second Advent Manual,
65.»

តុប្បដមានតម្លៃរបស់ Miller
មិនត្រឹមតែត្រូវបានស្គាល់តាមរយៈវិធីសាស្ត្រសិក្សារបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះទេ

ប៉ុន្តែតែងដោយសារការបរិកសម្មន៍ដៃដោយផ្ទាល់ពីព្រះផងដែរ។

«ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ទុកការបស់ទ្រង់ឲ្យមកប៉ះពាល់ដល់ចិត្តរបស់កសិករមន្ត្រីនាក់ដ៏ល្អមិនទាន់ជឿព្រះគម្ភីរ ដើម្បីបង្ហាត់ឲ្យស្រងែរកព្រះបន្ទូលទំនាយ។ ទេវការបស់ព្រះបានមកសួរសុខទុក្ខអ្នកដដែលបានរើសតាំងនោះជាញឹកញាប់ ដើម្បីបង្ហាត់នាំគំនិតរបស់គាត់ និងបើកឲ្យការយល់ដឹងរបស់គាត់ចំពោះព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងឡាយ ដល់តែងតែជោរជឿដឹងដ៏តចំពោះរាស្ត្ររបស់ព្រះ។ ការចាប់ផ្តើមនៃខុសស្រងែរកក្នុងពិតគួរឲ្យមានបុរាណឲ្យគាត់ ហើយគាត់គួរឲ្យមាននាំបន្តទៅស្រងែរកកំណត់ជាប់មួយហើយមួយទៀត រហូតដល់គាត់សម្តែងមើលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយសច្ចក្នុងអស្ចារ្យ និងការក្តោតសរសើរ។ គាត់បានឃើញនូវទ្រង់នូវខុសស្រងែរកក្នុងពិតគឺគ្រប់លក្ខណ៍មួយ។ ព្រះបន្ទូលនោះ ដល់គាត់ផ្តល់ចាត់ទុកថាមិនមែនជាការបណ្តុះបណ្តាលចិត្តឲ្យសរសេរ ឥឡូវនេះបានបើកចំហនូវចំពោះការមើលឃើញរបស់គាត់ដោយសម្រស់ និងស៊ីវិលរឿងរបស់វា។ គាត់បានឃើញថា ផ្ទុកមួយនៃបទគម្ភីរពន្យល់ផ្ទុកមួយទៀត ហើយកាលណាអត្ថបទមួយគួរឲ្យមានបិទចំពោះការយល់ដឹងរបស់គាត់ គាត់បានរកឃើញ នូវក្នុងផ្ទុកមួយទៀតនៃព្រះបន្ទូលនូវអ្វីដែលពន្យល់អត្ថបទនោះ។ គាត់បានគោរពព្រះបន្ទូលបរិសុទ្ធជ្រាបរបស់ព្រះដោយសច្ចក្នុងអំណរ និងដោយការគោរពយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ និងសច្ចក្នុងក្តោតខ្ពលាច។» Early Writings, 230.

នៅពេលបងស្រី វ៉ាយត៍ ថ្មលង់ថា «ព្រះបានចាត់ទុកការបស់ទ្រង់» ទៅកាន់ មីឡែន ទោះបីកំពុងបញ្ចេញថា កាប៊ុយលេ គឺជាទេវតាដដែលគួរឲ្យមានចាត់ទុកទៅកាន់ មីឡែន ពីព្រោះ «ទេវការបស់ទ្រង់» ជាពាក្យដដែលគួរឲ្យមានបុរេសម័យគាល់ចំពោះ កាប៊ុយលេ។

«ពាក្យរបស់ទេវតាដដែលថា “ខ្ញុំគឺកាប៊ុយលេ ជាអ្នកឈរនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះ” បង្ហាញថា គាត់កាន់កាប់មុខតំណែងមួយដដែលមានកិត្តិយសខ្ពស់នៅក្នុងរាជសាលាស្ថានសួគ៌។ នៅពេលដដែលគាត់បានមកជាមួយសារមួយដល់ដានីយ៉ៃ គាត់បាននិយាយថា “គ្មានអ្នកណាម្នាក់ដែលឈរជាមួយខ្ញុំក្នុងការទាំងនេះឡើយ លើកលែងតែម៉ែកាអែល [ព្រះគ្រីស្ទ] ជាព្រះអង្គគម្ភីររបស់អ្នក”។ ដានីយ៉ៃ 10:21។ អំពីកាប៊ុយលេ ព្រះអង្គគម្ភីរនោះមានបន្ទូលនៅក្នុងគម្ភីរវិវរណៈ ដោយមានព្រះបន្ទូលថា “ទ្រង់បានចាត់វាមក ហើយបានសម្គាល់វាតាមរយៈទេវការបស់ទ្រង់ ដល់យ៉ូហាន អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់”។ វិវរណៈ 1:1»។ The Desire of Ages, 99.

កាប៊ុយលេ និងទេវតាផ្សេងៗទៀត បានដឹកនាំ «គំនិត» របស់មីឡែន ហើយបាន «បើកដល់ការយល់ដឹងរបស់គាត់ នូវព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងឡាយ ដល់ផ្តល់តែងតែសម្រាប់បុរាណរាស្ត្ររបស់ព្រះ»។ សាររបស់គាត់ មិនមែនគួរឲ្យមានអភិវឌ្ឍន៍តាមរយៈវិធីសាស្ត្រសិក្សារបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងតាមរយៈការបរិកសម្មន៍ដៃដោយផ្ទាល់ពីព្រះផងដែរ។ សូមប្រុងប្រយ័ត្នស្រងែរកក្នុងគាត់បានបុរេសម័យដើម្បីសិក្សាព្រះគម្ភីរ ក៏បានចូលមកក្នុងគំនិតរបស់គាត់ផងដែរ។ នៅពេលព្រះនាំសច្ចក្នុងពិតមកកាន់គំនិតរបស់យើង នោះគឺជាការបរិកសម្មន៍ដៃដោយផ្ទាល់ពីព្រះផងដែរ។

មិនមែនជាការដដែលឈានដល់សចេក្នុងពិតតាមដំណើរការនៃការបង្កើតព្រះគម្ពីរយ៉ាងត្រឹមត្រូវនោះទេ។ មីឡែ បានផ្តល់ទាំងពីរយ៉ាង ប៉ុន្តែការបកស្រាយដ៏ទៃទៀត គឺជាផ្នែកមួយនៃរបៀបដដែលមីឡែ បានមកដល់ការយល់អំពីបុរាណបទ «ការប្រចាំថ្ងៃ»។

មីល្លែរ មិនអាចសម្គាល់យើងការប្រែប្រួលភាវូបនីយកម្មក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក ៨ ខ ៩ ដល់ ១២ បានឡើយ ព្រោះអ្វីដែលគាត់មានគ្រាន់តែជាព្រះគម្ពីរ និងសៀវភៅ concordance មួយដែលគ្មានព័ត៌មានអ្វីសោះទាក់ទងនឹងភាសាព្រះគម្ពីរ។ គាត់មិនអាចយើងភាពខុសគ្នារវាង "sur" និង "rum" ដែលទាំងពីរត្រូវបានបកប្រែថា «ដកចេញ» បានទេ។ គាត់ក៏មិនអាចយើងភាពខុសគ្នារវាង "miqdash" និង "qodesh" ដែលទាំងពីរត្រូវបានបកប្រែថា «ទីបរិសុទ្ធ» បានដែរ។

គាត់មិនអាចបានយើងសចេក្នុងពិតតាម «tamid» ដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរមួយរយបួនដងនោះទេ។ សចេក្នុងពិតដែលគាត់មិនអាចបានយើង (ដែលក៏ជាសចេក្នុងពិតដែលគាត់បានយើងផងដែរ) គឺថា ក្នុងចំណោមមួយរយបួនដងដែលពាក្យភាសាហេប្រឺ «tamid» ត្រូវបានប្រើនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ មានតែនៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៉ែលប៉ុណ្ណោះដែលពាក្យភាសាហេប្រឺ «tamid» ត្រូវបានប្រើជានាម។ «Tamid» គឺជាពាក្យភាសាហេប្រឺដែលមានន័យថា «ជាប់ជានិច្ច» ហើយនៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៉ែល វាត្រូវបានបកប្រែថា «ប្រចាំថ្ងៃ»។

មានតែនៅក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៉ែលប៉ុណ្ណោះ ដែលពាក្យនេះត្រូវបានប្រើជានាម ហើយនៅក្នុងករណីសិបបួនផ្សេងទៀត វាត្រូវបានប្រើជាគុណកិរិយា។ ដោយហេតុនេះហើយ នៅពេលអ្នកបកប្រែព្រះគម្ពីរ King James ត្រូវបានឈមមុខនឹងការដដែលដានីយ៉ែលប្រើពាក្យនេះប្រាំដងជានាម ខណៈដែលអ្នកនិពន្ធ ដទៃទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរប្រើពាក្យនេះក្រៅសិបបួនដងជាគុណកិរិយា ពួកគេត្រូវបានបង្កប់ដោយទម្ងន់នៃភាសាគ្រូ «កតែម្យ៉ាង» ការប្រើពាក្យនេះរបស់ដានីយ៉ែលជានាម។ ដើម្បី «កតែម្យ៉ាង» ដានីយ៉ែល ពួកគេបានបន្ថែមពាក្យ «យញ្ញបូជា» ទៅកាន់ពាក្យនោះ ហើយដោយហេតុនេះបានបង្កើននាមមួយទៀតជាគុណកិរិយា។ បន្ទាប់មក ដើម្បីកតែម្យ៉ាងអ្នកបកប្រែទាំងនោះ Ellen White ត្រូវបានព្រះជាម្ចាស់បំផុសឲ្យកត់ត្រាថា នាង «បានយើងទាក់ទងនឹង 'Daily' ថា ពាក្យ 'sacrifice' ត្រូវបានបន្ថែមដោយបុរាណប្រាសាទស្មុគស្មាញ ហើយមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់អត្ថបទនោះទេ; ហើយថា ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈត្រឹមត្រូវអំពីវាដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសារនៃម៉ោងជំនុំជម្រះ។»

ដោយសក្ខីកម្មរបស់ខ្លួនឯង មីឡែ កំពុងស្រង់រកដើម្បីយល់អំពី «the daily» ដែលនៅទីបំផុតគាត់បានយល់វានៅក្នុង 2 Thessalonians។ ប៉ុន្តែតាមសក្ខីកម្មរបស់ខ្លួនឯងដែរ នៅពេលស្រង់រកដើម្បីយល់ពាក្យមួយ គាត់តែងពិចារណាគ្រប់កន្លែងដែលពាក្យនោះត្រូវបានប្រើ ហើយពាក្យនោះត្រូវបានប្រើនៅកន្លែងផ្សេងទៀតចំនួនក្រៅសិបបួនដងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ទោះយ៉ាងណា សក្ខីកម្មរបស់គាត់អំពី «the daily» គឺថា គាត់មិនបានយើងវានៅកន្លែងណាផ្សេងទៀតឡើយ ក្រៅពីក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ែល ដូចដែលគាត់បានចូលដៃថា៖ «ខ្ញុំបានបន្តអានទៅ

ហើយមិនអាចរកឃើញករណីផ្សេងទៀតណាមួយដែល [the daily] ត្រូវបានរកឃើញទេ លើកលែងតែក្នុងដានីយ៍ដែលប៉ុណ្ណោះ។ មីឡែ ត្រូវបានដឹកនាំទៅរកអលង្ការទាំងនោះ មិនមែនដោយវិធីសាស្ត្រសិក្សារបស់គាត់តែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ដោយការបរិក្ខេបមុន ដ៏ទៃវាពង្សនៃត្រូវបានប្រទានដល់គាត់តាមរយៈកិច្ចចម្រើនរបស់ទេវតាផងដែរ។

នេះហើយជាមូលហេតុដែលការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពី «ពាក្យថា “រាល់ថ្ងៃ”» គឺរឹមត្រូវ ប៉ុន្តែមិនមានកម្រិត។ គាត់មិនអាចស្គាល់បានទេថា ក្នុងចំណោមប្រាំដងដែល «ពាក្យថា “រាល់ថ្ងៃ”» ត្រូវបានយោងទៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍ មានមួយក្នុងចំណោមបីដងដែល «ពាក្យថា “រាល់ថ្ងៃ”» ត្រូវបាន «ដកចេញ» នោះ គឺជាឈ្មោះខុសពីដងទៀត។ មុនមួយ «ពាក្យថា “រាល់ថ្ងៃ”» ត្រូវបានប្រើជាមួយពាក្យហេប្រឺ ‘rum’ ហើយពីរដងទៀត វាត្រូវបានប្រើជាមួយពាក្យហេប្រឺ ‘sur’ ពាក្យទាំងពីរត្រូវបានបកប្រែថា ដកចេញ ប៉ុន្តែ ‘rum’ ក្នុងដានីយ៍ ជំពូកទីប្រាំបី ខទីដប់មួយ មានន័យថា លើកឡើង និងលើកគម្ពីរ ហើយនៅក្នុងជំពូកទីដប់មួយ ខទីសាមសិបមួយ និងជំពូកទីដប់ពីរ ខទីដប់មួយ ពាក្យ ‘sur’ មានន័យថា ដកចេញ។

ពួកទេវវិទូដែលបរិភោគនិងផឹកតាមរបបអាហាររបស់ហាប៊ីឡូន បានប្រកែកថា មិនថាអ្នកដកអ្វីមួយចេញ ឬពេលណាដែលអ្នកលើកអ្វីមួយឡើង ទាំងពីរនោះសុទ្ធតែតំណាងឲ្យបុរាណទេវតាដកចេញមួយ ដូច្នេះពាក្យទាំងពីរគួរតែត្រូវបានយល់ថាមានអត្ថន័យដូចគ្នា។ ពួកគេប្រកែកថា បីដងដែល «ការប្រាប់ថ្ងៃ» ត្រូវបាន «ដកចេញ» តែងតែមានន័យថា ដកចេញ ហើយដោយធុរៈដូច្នេះ ពួកគេបានកំណត់ថា ដានីយ៍ដែលបានខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការផ្ទេរសេចក្តីពាក្យរបស់គាត់។ ពួកគេមិននិយាយបែបនោះដោយប្រាកដទេ ប៉ុន្តែដោយការសន្មតដូច្នេះ ពួកគេបង្កើនថា ដានីយ៍ដែលគួរតែប្រើពាក្យ «sur» នៅក្នុងការលេចឡើងទាំងបីលើក ពីព្រោះតាមទស្សនៈរបស់ពួកទេវវិទូ គាត់ត្រូវបានគេសន្មតថាមានន័យដូចគ្នារាល់លើកដែល «ការប្រាប់ថ្ងៃ» ត្រូវបាន «ដកចេញ»។

ពួកគេក៏ផ្ទេរដូចគ្នានេះផងដែរជាមួយនឹងពាក្យ “miqdash” និង “qodesh” ដែលទាំងពីរត្រូវបានបកប្រែថា «ទីបរិសុទ្ធ» នៅក្នុងខទីដប់មួយដល់ខទីដប់បួននៃជំពូកទីប្រាំបី។ ក្នុងគំរូការយោងនៃពាក្យ «ទីបរិសុទ្ធ» នៅក្នុងខទីទាំងបួននោះ ពួកគេទទួលបាន ទាំងអស់សុទ្ធតែតំណាងឲ្យទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។ តាមការសន្មតដូច្នេះដដែលមុនទៀត ដានីយ៍ដែលគួរតែប្រើពាក្យ “qodesh” ប៉ុណ្ណោះ នៅក្នុងការយោងទាំងបី ហើយមិនគួរប្រើ “miqdash” នៅក្នុងខទីដប់មួយឡើយ។ Miller មិនបានស្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងពាក្យទាំងនោះទេ ប៉ុន្តែអ្នកទេវវិទូសម័យទំនើបស្គាល់ ហើយនៅពេលដែលពួកគេស្គាល់ ពួកគេបែងចែកថា មិនគួរទទួលស្គាល់ភាពខុសគ្នាណាមួយឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណា Miller ដដែលមិនបានស្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងពាក្យទាំងនោះ បានឈានទៅដល់ការយល់ដឹងមួយផ្សេងពីអ្នកទេវវិទូសម័យទំនើបទាំងនោះ។

ការពិតគឺថា ដានីយ៍ដែលជាអ្នកនិពន្ធដ៏ប្រុងប្រយ័ត្នមុនគេ ដែលស្គាល់ភាសាហេប្រឺ ហើយត្រូវបានវិនិច្ឆ័យថា មានបុរាណសាស្ត្រជាងអ្នកបុរាណសាស្ត្រទាំងអស់នៃហាប៊ីឡូនដប់ដង។ បុរសនិប្រើមាននរណាម្នាក់ស្គាល់ការប្រើប្រាស់ដ៏ត្រឹមត្រូវនៃភាសាហេប្រឺ

និងរបៀបដដែលវាត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងត្រឹមត្រូវក្នុងបុរាណសាស្ត្រជាក់លាក់នោះ
នោះគឺដានីយ៍លើ។ បុរាណសាស្ត្រនេះបានបង្ហាញពីការខុសគ្នា
នោះគឺព្រោះពាក្យទាំងនោះត្រូវបានបំពេញដោយបញ្ជាក់នូវអត្ថន័យខុសគ្នា
ដែលគាត់បានខិតខំបង្ហាញដោយចេតនា។ នៅពេលដែលការប្រើប្រាស់ដោយឡែករបស់ដា
នីយ៍លើចំពោះពាក្យទាំងឡាយដែលត្រូវបានបកប្រែថា «ទីបរិសុទ្ធ» ឬថា «ដកចេញ»
ត្រូវបានទទួលស្គាល់ វាគាំទ្រដល់ការយល់ឃើញរបស់មីឡឺអំពី «បុរាណសាស្ត្រ»
ដែលត្រូវបានមីឡឺទទួលស្គាល់នៅក្នុងអត្ថបទនោះឯង
ជាកន្លែងដែលប៉ុលកំណត់អត្ថបទឆ្លើយតបថា អស់អ្នកដែលស្រឡាត់ស្រឡាយ
ត្រូវបានកំណត់ទុកឲ្យទទួលបានការងារដូច្នេះយ៉ាងខ្ពស់។

អ្នកទាំងឡាយដែលស្រឡាត់ស្រឡាយ ហើយជឿលើសចក្ខុភូត
ដែលបង្កើតការងារដូច្នេះយ៉ាងខ្ពស់
ក៏ត្រូវបានកំណត់ផងដែរថាជាអ្នកស្រឡាត់ស្រឡាយរបស់អប្សារាមីម ដែលត្រូវបានកំណត់ជាពីរក្រុម។
ក្រុមមួយគឺជាមន្ត្រីនាំដំណើរដំណើរដំណើរ
ហើយក្រុមមួយទៀតគឺជាអ្នកមិនមានការសិក្សា
ដែលនឹងស្តាប់តាមអ្វីដែលអ្នកមានចំណេះដឹងបង្រៀនពួកគេប៉ុណ្ណោះ។
ពួកគេគឺជាអ្នកដែលលាក់ខ្លួនក្រោមសចក្ខុភូត
ហើយដែលផ្ទុកនូវសម្បត្តិជាមួយនឹងសចក្ខុភូតស្រាប់។
ពួកគេគឺជាសត្វព្រហ្មចារីល្អឯកក្នុងម៉ាថាយ ២៥
ហើយជាអ្នកដែលព្រលឹងរបស់ខ្លួនត្រូវបានលើកឡើងក្នុងហាហាគុក ២។
ពួកគេគឺជាអ្នកដែលបដិសេធសចក្ខុភូតមូលដ្ឋាននៃប៊ីនរបស់មីលូណី
ដែលក្រលំបំដោយជាមុនដល់ដំណើរចុងបញ្ចប់ (កំណត់ឲ្យការសាកល្បងទី២
និងចុងក្រោយសម្រាប់អ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើប)
ដូចដែលបានបង្ហាញជាក្បួនដោយការសាកល្បងទី២
និងចុងក្រោយសម្រាប់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖
«បុរាណសាស្ត្រនេះនឹងបង្កឲ្យយើងខ្ញុំខឹងដល់ពេលណាទៀត?
ហើយនឹងដល់ពេលណាទៀតទើបពួកគេជឿយើងខ្ញុំ
ក្នុងគ្រប់ទីសម្គាល់ទាំងអស់ដែលយើងខ្ញុំបានបង្ហាញនៅកណ្តាលពួកគេ?
យើងខ្ញុំនឹងរាយការណ៍ពួកគេដោយជំងឺរាតត្បាត ហើយដកសិទ្ធិមរតកពីពួកគេ
ហើយនឹងផ្ទុកនូវអ្នកកុលាយជាជាតិមួយដែលធំជាង ហើយមានអំណាចជាងពួកគេ»។
ម៉ូសេទូលព្រះអម្ចាស់ថា៖ «ដូច្នេះ ជនជាតិអេស៊ីបនឹងឮរឿងនេះ
(ដុប៊ិកព្រះអង្គបាននាំបុរាណសាស្ត្រនេះឡើងពីកណ្តាលពួកគេ
ដោយព្រះចេស្តារបស់ព្រះអង្គ) ហើយពួកគេនឹងប្រាប់ដល់អ្នកស្រុកនៃនៃដីនេះ។
ព្រោះពួកគេបានឮថា ព្រះអង្គជាព្រះអម្ចាស់គង់នៅកណ្តាលបុរាណសាស្ត្រនេះ
ថាព្រះអង្គជាព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានយើងទទួលមុខគុណ
ហើយថាពួកគេរបស់ព្រះអង្គឈរនៅលើពួកគេ ហើយថាព្រះអង្គយាងនាំមុខពួកគេ
នៅពេលចុងក្នុងសសរពពក ហើយនៅពេលយប់ក្នុងសសរភ្លើង។ ឥឡូវនេះ
បុរាណសាស្ត្រព្រះអង្គសម្រាប់បុរាណសាស្ត្រទាំងមូលនេះដូចជាមនុស្សសត្វម៉ែនាក់
នោះបណ្តាជាតិទាំងឡាយដែលបានពួកគេឈ្មោះរបស់ព្រះអង្គនឹងនិយាយថា៖ ដោយ
ព្រោះព្រះអម្ចាស់មិនអាចនាំបុរាណសាស្ត្រនេះចូលទៅក្នុងដីនៃដីដែលទ្រង់បានស្របចំនឹង

បុរោនដល់ពួកគេហោន ដូចនេះទ្រង់បានសម្តែងពួកគេនៅក្នុងទីរហោសុថាន»។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមអង្វរទ្រង់
សូមឲ្យប្រទានភាពរស់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំឲ្យបានជម្រើស
តាមដំណើរទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់អត់ធុមត់យឺតក្នុងការខឹង
ហើយមានសេចក្តីមេត្តាករុណាយ៉ាងបរិបូរ ទ្រង់អត់ទោសអំពើទុច្ចរិត
និងអំពើល្មើស ប៉ុន្តែទ្រង់មិនលើកលែងទោសដល់អ្នកមានកំហុសឡើយ
ទ្រង់យាងមកទាមទារទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់បិតាលើកូនចៅ រហូតដល់ជំនាន់ទីបី
និងទីបួន។ សូមអត់ទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់បុរោននេះផង ខ្ញុំសូមអង្វរទ្រង់
តាមភាពអស្ចារ្យនៃសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ ហើយដូចដំណើរទ្រង់បានអត់ទោស
ដល់បុរោននេះតាំងពីស្រុកអស៊ីបរហូតមកដល់ឥឡូវនេះ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា
យើងបានអត់ទោសតាមពាក្យរបស់អ្នកហើយ៖ ប៉ុន្តែ
ដរាបណាយើងមានជីវិតពិតប្រាកដ
នោះផងនឹងដឹងទាំងមូលនឹងពង្រួលដោយសិរីល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ពីព្រោះមនុស្សទាំងនោះទាំងអស់ដែលបានយឺតយ៉ាវសិរីល្អរបស់យើង
និងការអស្ចារ្យរបស់យើង ដែលយើងបានផ្តល់នូវស្រុកអស៊ីប
និងនូវទីរហោសុថាន ហើយបានលុបបំបាត់យើងឥឡូវនេះដប់ដង
ហើយមិនបានសុភាពតាមសំឡេងរបស់យើងទេ នោះពួកគេច្នៃបាត់ជាមិនបានយឺតយ៉ាវ
ក្នុងយើងបានសុបថតដល់បុព្វបុរសរបស់ពួកគេឡើយ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុង
ចំណោមអ្នកដែលបានបង្កឲ្យយើងខឹងនោះនឹងបានយឺតយ៉ាវស្រុកនោះទេ។ ប៉ុន្តែ
កាឡបែ អ្នកបម្រើរបស់យើង
ពីព្រោះមានវិញ្ញាណមួយផ្សេងទៀតនៅក្នុងខ្លួនគាត់
ហើយបានដឹងតាមយើងយ៉ាងពេញលេញ ដូចនេះ
យើងនឹងនាំគាត់ចូលទៅក្នុងស្រុកដែលគាត់បានទៅនោះ
ហើយពូជពង្សរបស់គាត់នឹងកាន់កាប់ស្រុកនោះ។ ដនគណនា 14:11-24។